

DROGA DO PRZEMIANY MAŁŻEŃSTWA

Przystanek

EUCHARYSTIA

TYDZIEŃ I-II

Materiały studyjne

Opracowała
Jolanta Prokopiuk

TYDZIEŃ I

**EUCHARYSTIA UOBECNIANIEM TAJEMNICY
PASCHALNEJ CHRYSUSA**

Tajemnica paschalna uobecniana w Eucharystii w swoim wymiarze symbolicznym była zapowiadana już w Starym Testamencie. Począwszy od Księgi Rodzaju, gdzie kapłan Melchizedek, król Sodomy i Szalemu ofiarował Abramowi chleb i wino oraz go błogosławił. Ojcowie Kościoła w figurze Melchizedeka widzieli samego Jezusa Chrystusa. *Wtedy Melchizedek wyniósł chleb i wino, aby się orzeźwili powracając z boju. Tak i Chrystus, najwyższy kapłan daje powracającym do Niego z duchowego boju chleb i wino, aby się uświęcili mówiąc: „Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy”¹. Innymi figurami zapowiadającymi tajemnicę Eucharystii to Pascha żydowska oraz manna, którą Izraelici karmili się w czasie wędrówki przez pustynię. *Żydzi przez Paschę uniknęli niewolnictwa faraona, my w dniu ukrzyżowania zostaliśmy odkupieni z niewoli szatana. Oni zabijali baranka ze stada i dzięki jego krwi zostali uratowani od anioła niszczyciela, my natomiast, synowie wybrania, zostaliśmy wyrwani od czynów zepsucia, które popełniliśmy. Oni otrzymali Mojżesza jako wodza, my natomiast jako wodza i Zbawcę – Jezusa. Dla nich Mojżesz podzielił morze i sprawił, że przez nie przeszli, Zbawiciel nasz natomiast otworzył otchłań, pokruszył jej bramy i utorował drogę tym, którzy w Niego mieli uwierzyć. Żydom dano mannę na pokarm, nam zaś dał Pan Ciało swoje, które spożywamy. Im wyprowadził wodę ze skały, dla nas Zbawiciel wyprowadził z łona swego wody żywe. [...] Im Mojżesz zawiesił miedzianego węża, a kto nań spojrział, był uzdrowiony od ukąszeń węża, dla nas Jezus sam zawisł na krzyżu, abyśmy spojrzawszy na niego uniknęli ukąszeń węża, którym jest szatan².**

Papież Jan Paweł II w samym wprowadzeniu do encykliki o Eucharystii pisze, iż *Kościół żyje dzięki Eucharystii. Kościół rodzi się z tajemnicy paschalnej. Właśnie dlatego Eucharystia, która w najwyższym stopniu jest sakramentem tajemnicy paschalnej, „stanowi centrum życia eklezjalnego”³. Papież kontynuując tę myśl pisze dalej: *Jeśli w dniu Pięćdziesiątnicy przez dar Ducha Świętego Kościół rodzi się i wychodzi na drogi świata, to momentem decydującym dla Jego tworzenia się jest z pewnością ustanowienie Eucharystii w Wieczerniku. Fundamentem i źródłem Kościoła jest całe „Triduum paschalne”, ale niejako zawiera się ono, jest uprzedzone i „skoncentrowane” na zawsze w darze Eucharystii. W tym darze Jezus Chrystus przekazał Kościołowi nieustanne uobecnianie tajemnicy paschalnej⁴.**

Tajemnica paschalna Jezusa Chrystusa zawiera w sobie: **tajemnicę cierpienia i śmierci, zmartwychwstania, wniebowstąpienia oraz tajemnicę zesłania Ducha Świętego.**

¹ Marek Eremita, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Zapowiedź i wypełnienie*, s. 124-125.

² Afraat, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Zapowiedź i wypełnienie*, s. 130-131.

³ Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 1.3.

⁴ Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 5.

W Eucharystii dokonuje się ta sama tajemnica cierpienia i śmierci, która dokonała się na Golgocie. ***Jego męka jest przede wszystkim strasliwą udręką duchową, dotkliwszą nawet niż cierpienie cielesne***⁵. *Dar Jego miłości i Jego posłuszeństwa aż do ostatniego tchnienia jest przede wszystkim darem dla Jego Ojca [...]: jest to tajemnica „ofiary, którą Ojciec przyjął, odwzajemniając bezgraniczne oddanie swego Syna, kiedy ten stał się posłuszny aż do śmierci, swoim Ojcowskim oddaniem – a był to dar nowego Życia nieśmiertelnego w zmartwychwstanie”*⁶. Całe życie Jezusa było ukierunkowane na Ojca tak też ostatnie chwile: *Ojcze, w Twoje ręce powierzam ducha mego*⁷.

Tajemnica zmartwychwstania jest odpowiedzią Ojca niebieskiego na posłuszeństwo Syna. Tak jak śmierć krzyżowa jest po ludzku całkowitym absurdem, ponieważ Jezus jako człowiek czynił dobro niewyobrażalne, nigdy dotąd nie spotykane w swej intensywności, umiera na krzyżu jako największy zbrodniarz. Tak tajemnica zmartwychwstania jest niewyobrażalna dla śmiertelnego człowieka. Uczniom wydawało się, że widzą ducha. Śmierć dla uczniów była ostatecznym końcem działalności ukochanego Mistrza. Jezus Chrystus przez swoje posłuszeństwo pokonał diabła oraz jego dzieło – grzech i śmierć. Tajemnica cierpienia i śmierci dotyczy każdego człowieka, ponieważ jest ona ściśle związana z grzechem własnym lub cudzym, ponieważ każdy grzech ma także wymiar społeczny. Powierzając Jezusowi własną śmierć i cierpienie w Eucharystii, Duch Święty wyprowadza nas do życia. Za św. Janem apostołem możemy powiedzieć wówczas: *Bo życie objawiło się. Myśmy je widzieli. Co ujrzeliśmy własnymi oczami, na co patrzyliśmy i czego dotykały nasze ręce*⁸.

Jezus wstępuje do Ojca, aby zakończyć na ziemi swoją misję i zesłać na uczniów obietnicę Ojca. Wniebowstąpienie ukazuje chrześcijaninowi nie tylko kierunek – **niebo**. *Nasza ojczyzna jest w niebie*⁹, ale także jest tajemnicą końca swojego widzialnego posłania dla chrześcijanina, aby odejść do Ojca i zrobić innym miejsce. Jednakże wniebowstąpienie jest także końcem pewnego dzieła, nawet jeśli ono jest dobre i tego nie rozumiemy. Jan ewangelista zaznacza: *Jeden sieje, a drugi zbiera. Ja was wysłałem żąć to, nad czym wyście się nie natrudzili. Inni się natrudzili, a w ich trud wyście weszli*¹⁰. Zesłanie Ducha Świętego na apostołów i uczniów jest odpowiedzią Ojca na miłość i posłuszeństwo Syna. Jest darowanym

⁵ Jan Paweł II, *Novo millennio ineunte*, nr 25.

⁶ Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 13.

⁷ Łk 23, 46.

⁸ 1J 1, 1-2.

⁹ Flp 3, 20.

¹⁰ J 4, 37.

lekarstwem na grzech człowieka. **Chrystus przyszedł na świat po to, aby mogło nastąpić Zesłanie Ducha Świętego i odtąd jedyną godnością, jaka może liczyć się w Kościele, jest pozyskanie Ducha Świętego**¹¹. Jan Paweł II z naciskiem wskazuje, że tym zasadniczym miejscem pozyskiwania Ducha Świętego jest dla chrześcijanina Eucharystia. *Gdy w Komunii św. przyjmujemy Ciało i Krew Chrystusa, przekazuje On nam także swego Ducha. Św. Efreem pisze: „Nazwał chleb swoim żyjącym Ciałem, nappełnił go sobą samym i swoim Duchem. [...] Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy, spożywajcie z tym Ducha Świętego. [...] Przez dar swojego Ciała i swojej Krwi, Chrystus pomnaża w nas swojego Ducha, wylewając już w sakramencie Chrztu św. i udzielonego jako „pieczęć” w sakramencie Bierzmowania*¹². To Duch Święty konsekruje (przemienia) chleb i wino w Ciało i Krew Jezusa Chrystusa, tak i On ma moc przemieniać nasze życie, abyśmy za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniali się do Jego obrazu¹³.

Paul Evdokimov, świecki teolog prawosławny, zauważa za Ojcem Zachariaszem: *Oglądaliśmy prawdziwe światło, otrzymaliśmy niebiańskiego Ducha – i pyta: „czy rzeczywiście otrzymaliśmy Ducha z niebios? Czy też przyzwyczailiśmy się zachowywać jak ci bohaterowie bajki Andersena „Nowe szaty cesarza”, którzy udają, że coś widzą, nie dostrzegając tak naprawdę nic?” Żydzi w starożytnej synagodze widzieli Przybytek wypełniony Chwałą, chrześcijanie, w czasach gdy redagowano teksty liturgiczne, widzieli koncelebrujących aniołów i każdy szczegół kultu był dla nich pełen życia i odczuwalnej obecności. Współcześni wierzący już tylko wypowiadają słowa tekstu, nic też dziwnego, że czyniąc je wyłącznie przedmiotem myśli nie mają do nich w pełni przekonania – i sami nie są przekonywujący jako chrześcijanie*¹⁴.

¹¹ Paul Evdokimov, *Kobieta i zbawienie świata*, s. 14.

¹² Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 17.

¹³ 2 Kor 3, 18b.

¹⁴ Paul Evdokimov, *Kobieta i zbawienie świata*, s. 24.

Pierwszy dzień**ZAPOWIEDZI EUCHARYSTII**

Także tajemnica Paschy nic innego w Księdze Wyjścia nie zawiera, jak to, by baranek, którego w figurze Chrystusa zabijają, w jednym domu był spożywany. Mówi Bóg: „W jednym domu będzie jedzony, i nie wyniesiecie z domu ani kawałka mięsa jego” (Wj 12, 46). Ciało Chrystusa i Święte Pańskie nie może być precz wyrzucone, i nie ma dla wierzących żadnego innego domu, prócz jednego Kościoła. Ten dom i tę gospodę jednomyślności wyraża i objawia Duch Święty w psalmach mówiąc: „Bóg, który czyni, że jednomyślni mieszkają w domu” (Ps 67, 7). W domu Boga, w Kościele Chrystusa, mieszkają jednomyślni, przebywają zgodni i szczerzy.

Św. Cyprian, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Zapowiedź i wypełnienie*, s. 139

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do wejścia w tajemnicę Eucharystii.

Ojcowie nasi jedli manę na pustyni, jak napisano: *Dał im do jedzenia chleb z nieba*. Rzekł do nich Jezus: „Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Nie Mojżesz dał wam chleb z nieba, ale dopiero Ojciec mój da wam prawdziwy chleb z nieba”.

J 6, 31-32

B. Studium Biblii

Gdy więc Abraham miał mniej więcej osiemdziesiąt osiem lat lub dziewięćdziesiąt, wyszedł mu na przeciw Melchizedek i ofiarował chleb i wino oznaczające nieodgadnięte tajemnice: figurę ciała Pana naszego mówiącego: „Ja jestem chlebem żywym” (J 19, 34) i figurę Jego Krwi, która wypłynęła z boku dla oczyszczenia splamionych, dla skropienia i dla zbawienia naszych dusz.

Św. Epifaniusz z Salaminy,

w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Zapowiedź i wypełnienie*, s. 124

Przeczytaj Rdz 14, 17-20; Hbr 7, 1-13; Wj 12, 1-14.

I. WIDZIEĆ

1. Co wydarzyło się podczas spotkania Abrama z Melchizedekiem?

.....

.....

.....

2. Jak wyglądała wieczerza paschalna w Egipcie?

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Postawa błogosławieństwa oraz widzenia danego wydarzenia szerzej jest wyrazem postawy eucharystycznej wyrażonej w symbolu chleba i wina darowanego przez Melchizededa Abramowi. Czy twojej postawie życiowej towarzyszy błogosławieństwo oraz spoglądanie na dane wydarzenie lub problem dalej i szerzej? Z czym masz problemy? Nazwij je.

.....

.....

2. Wieczerzy paschalnej Narodu Wybranego towarzyszyła postawa czuwania oraz pragnienia wyjścia z niewoli egipskiej. Czy towarzyszy twojemu życiu i spotkaniu z Jezusem na Eucharystii pragnienie wychodzenia z własnych zniewoleń? Czy potrafisz je nazwać?

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby pogłębiała się w twoim życiu postawa eucharystyczna: błogosławieństwa, czuwania oraz pragnienia przejścia do tego co wymaga twojego przekraczania siebie?

.....

.....

.....

Wtedy Melchizedek wyniósł chleb i wino, aby się orzeźwili powracając z boju. Tak i Chrystus, najwyższy kapłan daje powracającym do Niego z duchowego boju chleb i wino, aby się uświęcili mówiąc: „Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy.”

Marek Eremita, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Zapowiedź i wypełnienie*, s. 124-125

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 6, 1-15.

Czy waszemu życiu towarzyszy postawa eucharystyczna wdzięczności oraz przynoszenia do Jezusa swoich „pięciu chlebów i dwóch ryb”? W jaki sposób się to wyraża?

Drugi dzień**TAJEMNICA CIERPIENIA**

*Okrzyk Jezusa na krzyżu, drodzy Bracia i Siostry, nie wyraża lęku i rozpacz, ale jest modlitwą Syna Bożego, który z miłością oddaje swe życie Ojcu dla zbawienia wszystkich. W chwili gdy utożsamia się z naszym grzechem, „opuszczony” przez Ojca, Jezus „opuszcza” samego siebie, oddając się w ręce Ojca. Jego oczy zostają utkwione w Ojcu. [...] Tylko On, widzi Ojca i w pełni się Nim raduje, rozumie do końca, co znaczy sprzeciwić się jego miłości przez grzech. **Jego męka jest przede wszystkim straszliwą udręką duchową, dotkliwszą nawet niż cierpienie cielesne.***

Jan Paweł II, *Novo millennio ineunte*, nr 25

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do wejście w tajemnicę cierpienia Jezusa na krzyżu, którą uobecnia także Eucharystia.

Ojcze w twoje ręce powierzam ducha mojego. Po tych słowach wyzionął ducha.

Łk 23, 46

B. Studium Biblii

Przeczytaj Łk 22, 39-46; Mt 27, 39-50.

I. WIDZIEĆ

1. Na czym polegało cierpienie Jezusa na Górze Oliwnej?

.....

.....

.....

2. Opisz mękę duchową i fizyczną Jezusa w ostatnich godzinach życia.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Modlitwa i trwoga konania na Górze Oliwnej to głębokie cierpienie w samotności. Apostołowie nie dojrzeli do tej chwili, usnęli. Przypomnij sobie głębokie chwile samotności w twoim życiu. Jak się wtedy zachowujesz (włączasz telewizor, uciekasz w pracę, objadasz się)?

.....

.....

.....

2. *Wtedy ukazał Mu się anioł z nieba i umacniał Go.* Czy rozpoznajesz swojego anioła pocieszenia, czy towarzyszy temu modlitwa? Może tracisz możliwość wsparcia i pocieszenia przez brak czuwania? Jak się wtedy zachowujesz?

.....
.....
.....
3. Czy w twoim życiu czas cierpienia i umierania wszelakiego typu jest czasem powierzania się Ojcu niebieskiemu? Jaka jest wówczas twoja postawa?

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby czas cierpienia był czasem wzrostu?

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 23, 33-34.

Czy towarzyszy waszemu cierpieniu postawa przebaczenia i współczucia?

Trzeci dzień**TAJEMNICA ŚMIERCI**

Przez swoją śmierć Jezus objawia, że człowiek u kresu życia nie jest skazany na zanurzenie w ciemność, w egzystencjalną pustkę, w otchłań nicości, lecz jest zaproszony na spotkanie z Ojcem, ku któremu zdążał za życia drogą wiary i miłości, i którą przyjmuje go w swoje ramiona w godzinie śmierci. To powierzanie się – tak jak widzimy u Jezusa – oznacza złożenie całkowitego daru z siebie przez duszę, która akceptuje ogołocenie z ciała i z życia ziemskiego, lecz wie, że w ramionach, w sercu Ojca znajduje nowe życie, udział w życiu samego Boga w tajemnicy Trójcy.

Jan Paweł II, *Katechezy. Jezus Chrystus*, nr 86.6

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do codziennego umierania, aby w ten sposób przygotował cię na śmierć i spotkanie z Ojcem niebieskim.

Ojcze w Twoje ręce powierzam ducha mojego. Po tych słowach wyzionął ducha.

Łk 23, 46

B. Studium Biblii

Przeczytaj Łk 23, 44-46; J 19, 28-37.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz śmierć Jezusa według św. Łukasza.

.....

.....

.....

2. Opisz śmierć Jezusa w ujęciu Jana Apostoła.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy twojemu umieraniu każdego dnia towarzyszy ukierunkowanie na Ojca niebieskiego? Co wówczas myślisz, jak się zachowujesz, jakie uczucia dominują?

.....

.....

.....

2. Czy twojemu umieraniu towarzyszy przeświadczenie, że jesteś w dziele Ojca niebieskiego? Czego wówczas pragniesz? Nazwij swoje uczucia.

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby twoje umieranie pogłębiało stałe spotkanie z Ojcem niebieskim?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mk 15, 33-37.

Czy akceptujecie w waszym życiu samotność, a nawet takie opuszczenie, którego doświadczał Jezus na krzyżu? Jakie uczucia wam teraz towarzyszą?

Kto się karmi Chrystusem w Eucharystii, nie potrzebuje wyczekiwać zaświatów, żeby otrzymać życie wieczne: „posiada je już na ziemi”, jako przedsmak przyszłej pełni, która obejmuje człowieka do końca. W Eucharystii otrzymujemy także gwarancję zmartwychwstania ciał, które nastąpi na końcu świata: „Kto spożywa moje Ciało i pije moją Krew, ma życie wieczne, a Ja go wskrzeszę w dniu ostateczny.” [...] W Eucharystii – żeby tak powiedzieć – staje się dostępna „tajemnica” zmartwychwstania. Dlatego też słusznie św. Ignacy Antiocheński określał Chleb eucharystyczny jako „lekarstwo nieśmiertelności, antidotum na śmierć”.

Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 18

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do zmartwychwstania w twoim życiu, do cudu oblubieńczości.

Dlaczego szukacie żyjącego wśród umarłych?

Łk 24, 5b

B. Studium Biblii

Przeczytaj Łk 24, 1-11; J 20, 1-18.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz spotkanie kobiet ze zmartwychwstałym Jezusem.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz spotkanie Piotra i Jana ze zmartwychwstałym Jezusem.

.....

.....

.....

3. Opisz spotkanie Marii Magdaleny ze zmartwychwstałym Jezusem.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Dla Jana i Piotra ujrzanie pustego grobu oraz uporządkowanych rzeczy w grobie po ukrzyżowanym Jezusie było wystarczającym dowodem na zmartwychwstanie Jezusa. Jakiego ty potrzebujesz znaku zmartwychwstania? Nazwij lub opisz ów znak.

.....

.....

2. Pusty grób dla Marii Magdaleny nie był wystarczającym znakiem zmartwychwstania Jezusa. Maria Magdalena potrzebowała spotkania z żywą osobą. Każdy ma swoją własną drogę spotkania ze zmartwychwstałym Jezusem. Czego ty szukasz? Czy potrafisz określić swoją własną drogę? Opisz ją, nazwij.

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś spotkał się ze zmartwychwstałym Jezusem?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 24, 13-35.

A myśmy się spodziewali, że On właśnie miał wyzwolić Izraela. Czego jako małżeństwo spodziewaliście się od Jezusa, a doświadczyliście jakiejś życiowej klęski?

Piąty dzień**TAJEMNICA WNIEBOWSTĄPIENIA**

Stajemy tutaj w obliczu podwójnej tajemnicy: tajemnicy porządku i przeznaczenia, przedwiecznie ustalonego przez Boga, który w swoim cudownym i dla nas niezbadanym planie wyznacza drogi, czas i rytm dziejów zbawienia oraz tajemnicy obecności Chrystusa w świecie ludzi za pośrednictwem Ducha Świętego, którego moc uświęca i ożywia. [...] Ta niewidzialna obecność urzeczywistnia się w Kościele w sposób sakramentalny. W centrum Kościoła znajduje się Eucharystia. Kiedy Chrystus pierwszy raz zapowiedział jej ustanowienie, wielu się „zgorszyło” (por. J 6, 61), gdyż mówił o „spożywaniu swego Ciała i Krwi”.

Jan Paweł II, *Katechezy. Jezus Chrystus*, nr 95.7-8

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczenia tajemnicy wniebowstąpienia Jezusa w twojej historii zbawienia.

Jeden sieje, a drugi zbiera. Ja was wysłałem żąć to, nad czym wyście się nie natrudzili. Inni się natrudzili, a w ich trud wyście weszli. J 4, 37b-38

B. Studium Biblii

Góra Oliwna, która już była miejscem duchowej agonii Jezusa w Ogrójcu, jest również miejscem ostatniego kontaktu Zmartwychwstałego z niewielką grupką uczniów w chwili wniebowstąpienia. Następuje to po jeszcze jednej zapowiedzi zesłania Ducha Świętego, którego działanie przekształci tę grupkę w Kościół i wprowadzi ją na drogę historii. Wniebowstąpienie jest więc wydarzeniem zamykającym życie i ziemską misję Chrystusa. Pięćdziesiątnica będzie pierwszym dniem życia i dziejów „Jego Ciała, którym jest Kościół”.

Jan Paweł II, *Katechezy. Jezus Chrystus*, nr 96.4

Przeczytaj Dz 1, 1-11; J 14, 1-9.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz poszczególne etapy przygotowujące uczniów do odejścia Jezusa do Ojca.

a) .....

b) .....

c) .....

2. Opisz drogę do domu Ojca niebieskiego.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Jezus przygotowuje uczniów do swojego odejścia. Czy dostrzegasz etapy przygotowujące cię do następnego kroku w twoim życiu? Nazwij te etapy? Z czym masz problemy?

.....

.....

2. Wniebowstąpienie Jezusa do Ojca nadaje głębszą perspektywę życia chrześcijanina. Jak przyjmujesz w swoim życiu śmierć i perspektywę życia wiecznego? Nazwij to.

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby tajemnica wniebowstąpienia Jezusa owocowała szerokim wylaniem Ducha Świętego? Czego się boisz? Czego nie przyjmujesz?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 20, 11-18.

Odejście Jezusa jest konieczne, aby jeszcze głębiej i intensywniej doświadczać Jego obecności w sakramencie Eucharystii. Jakie macie problemy, aby ta rzeczywistość sakramentalna miała taki wymiar w waszym życiu?

Gdy w Komunii św. przyjmujemy Ciało i Krew Chrystusa, przekazuje On nam także swego Ducha. Św. Efreem pisze: „Nazwał chleb swoim żyjącym Ciałem, nappełnił go sobą samym i swoim Duchem. [...] Bierzcie i jedzcie z tego wszyscy, spożywajcie z tym Ducha Świętego. [...] Przez dar swojego Ciała i swojej Krwi, Chrystus pomnaża w nas swojego Ducha, wylewając już w sakramencie Chrztu św. i udzielonego jako „pieczęć” w sakramencie Bierzmowania.

Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 17

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do pomnażania Ducha Świętego w twoim życiu.

Bóg jest duchem; potrzeba więc, by czciciele Jego oddawali Mu cześć w Duchu i prawdzie.

J 4, 24

B. Studium Biblii

Po tej modlitwie, pełnej wiary i ufności pokładanej w Bogu, następuje nowe objawienie się Ducha Świętego, powtarza się niejako wydarzenie Pięćdziesiątnicy. „Mała” Pięćdziesiątnica wyznacza nowy początek misji ewangelizacyjnej po osądzeniu i uwięzieniu Apostołów przez Sanhedryn. Moc Ducha Świętego ujawnia się przede wszystkim w odwadze, na którą zwrócili już uwagę członkowie Sanhedrynu. [...] Teraz Dzieje Apostolskie podkreślają raz jeszcze, że „zostali napętnieni Duchem Świętym i głosili odważnie Słowo Boże”.

Jan Paweł II, *Katechezy, Duch Święty*, nr 23.2-3

Przeczytaj Dz 4, 23-31; 5, 12-16.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz tzw. „małą” Pięćdziesiątnicę.

.....
 .....

2. Opisz działanie Ducha Świętego w życiu Apostołów.

.....
 .....

II. OSĄDZIĆ

1. Łukasz ewangelista ukazuje pewne etapy wylania Ducha Świętego na pierwotny Kościół, jednym z nich jest „mała” Pięćdziesiątnica. Czy dostrzegasz etapy wylania i działania Ducha Świętego w twoim życiu? Nazwij je i wymień.

.....

.....

.....

2. Tłumy przychodziły do Apostołów, ponieważ tam doświadczali życia poprzez uzdrowienia, wypędzenia złych duchów i inne znaki. Oczywiście tym Życiem był Jezus Chrystus. W których miejscach lub w spotkaniu z którymi osobami doświadczasz życia i sił do życia? Nazwij to wszystko.

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś głębiej napełniał się Duchem Świętym?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Dz 7, 54-60.

Żydzi czynili wszystko zgodnie z Prawem łącznie z kamieniowaniem Szczepana, jednakże nie rozeznali swojego czasu nawiedzenia. Czego brakuje w waszym małżeństwie, abyście byli tak napełnieni Duchem Świętym jak Szczepan?

TYDZIEŃ II

ZNAKI I GESTY – KORZENIE

Akcja i życie Eucharystii dzieje się pod osłoną znaków. Na zewnątrz dzieje się pewna akcja liturgiczna, a od wewnątrz **pulsuje** nowe życie. Jezus w rozmowie z Samarytanką powie jej: *O, gdybyś знаła dar Boży, dar który staje się pod osłoną chleba i wina, prosiłabyś Go wówczas, a dałby ci wody żywej* (J 4, 10). Można stać przy studni wody żywej i umrzeć z pragnienia.

Przygotowanie do wieczerzy w Wieczerniku miało swoje przygotowanie dalsze i bliższe. Przygotowanie dalsze było związane także z ucztą, ale w Betanii oraz namaszczeniem Jezusa przez Marię funtem szlachetnego i drogocennego olejku nardowego. Dla wielu z nas żyjących intensywnie w świecie tym nardowym olejkiem może być poświęcenie Bogu naszego cennego i drogocennego czasu. Papież Jan Paweł II w *Ecclesia de Eucharistia* określa namaszczenie Jezusa w Betanii jako preludium do Eucharystii. Uczta została przygotowana przez rodzeństwo i dobrych przyjaciół Jezusa: Martę, Marię i Łazarza. Gest Marii bardzo nie podobał się Judaszowi, który traktował to jako marnotrawstwo. Jan ewangelista dodaje, że *powiedział zaś to nie dlatego, jakoby dbał o biednych, ale ponieważ był złodziejem, i mając trzos wykradał to, co składano* (J 12, 6). Jezus gest Marii przyjął z wdzięcznością, doceniając miłość i hojność serca siostry Marty i Łazarza. *Wylewając ten olejek na moje ciało, na mój pogrzeb to uczyniła. Zaprawdę powiadam wam: Gdziekolwiek po całym świecie głosić będą tę Ewangelię, będą również opowiadać na jej pamiątkę to, co uczyniła* (Mt 26, 12-13). Przygotowanie bliższe do Eucharystii związane jest z przygotowaniem bezpośrednim sali na górze oraz całej Paschy żydowskiej. *Pesach* (Pascha) to święto ustanowione w Księdze Wyjścia dla upamiętnienia wyzwolenia Żydów z niewoli egipskiej i utworzenia z nich narodu i ludu Bożego (Wj 12, 1-13.16). Centralnym wydarzeniem podczas pierwszej Paschy było zabicie przez każdą żydowską rodzinę baranka bez skazy; potem Bóg oszczędził pierworodnych synów Izraela¹⁵. Samym barankiem był Jezus Chrystus, który został również zabity w godzinie zabijania baranków na Paschę żydowska. Była to godzina 15. Kielich z winem stał się kielichem Nowego Przymierza, a dziękczynienie najwyższą formą uwielbienia Ojca niebieskiego. Sam akt ustanowienia Eucharystii jest dość zwięzły i powtarza się na każdej sprawowanej liturgii Eucharystycznej. ***Następnie wziął chleb, odmówiwszy dziękczynienie połamał go i podał mówiąc: „To jest Ciało moje, które za was będzie wydane: to czyńcie na moją pamiątkę! Tak samo i kielich po wieczerzy, mówiąc: „Ten kielich to Nowe Przymierze we Krwi mojej, która za was będzie wylana”*** (Łk 22, 19-20).

Łukasz ewangelista jest jedynym z czterech autorów nowotestamentalnych opisujących ustanowienie Nowego Przymierza. Wymienia zarówno kielich wina przed posiłkiem, jak i kolejny kielich po posiłku. Podczas sederu, czyli wieczerzy

¹⁵ David Stern, *Komentarz żydowski do Nowego Testamentu*, s. 115.

paschalnej, powinno się pić z czterech kielichów wina – dwa przed posiłkiem, a dwa po posiłku. Każdy z nich symbolizuje jedną z Bożych obietnic danych w Księdze Wyjścia 6, 6-7. Kielich z wersetu 19 musiał być pierwszym lub drugim kielichem, ponieważ łamanie chleba (w. 19) następuje zaraz po drugim kielichu. Jezus wziął chleb i wino i odmówił błogosławieństwo (*B`racha*), które brzmi: *Baruch atta, Adonai Eloheinu, Melech-ha'olam, Borei p`ri hagefen* (**Pochwalony bądź, Adonai, nasz Boże, Królu wszechświata, Stwórco owocu winorośli**). Jest to tradycyjne żydowskie błogosławieństwo¹⁶.

Mesjasz ustanawia Nowe Przymierze, obiecane narodowi żydowskiemu u Jeremiasza 31, 30-33. To Nowe Przymierze nie unieważnia poprzednich przymierzy zawartych przez Boga. Wręcz przeciwnie, wszystkich pięć najważniejszych przymierzy Bożych – zawartych przez Noego, Abrahama, Mojżesza, Dawida i Jezusa – zachowuje moc do dziś. Ewangelista Mateusz dodaje: *Po odśpiewaniu hymnu wyszli ku Górze Oliwnej* (Mt 26, 30). Były to hymny należące do Psalmów recytowanych podczas świąt, czyli Psalmów 113-118 lub 136. W tradycji żydowskiej są potocznie określane jako *Hallel* (chwała).

Po drugim kielichu Jezus wziął chleb, czyli macę. Jest to przaśny chleb spożywany przez siedem dni trwania święta przaśników (to inna nazwa święta Paschy). Chleb przaśny to chleb bez kwasu, zaczynu lub drożdży. Pierwszy dzień przaśnego chleba poprzedza pierwszy dzień Paschy. Według kalendarza żydowskiego dzień zaczyna się o zachodzie słońca, oznacza to, że chleb z kwasem pali się około południa, a Pascha zaczyna się od nabożeństwa sederowego po zachodzie słońca. Do nabożeństwa brano trzy części macy. Na początku łamano środkową część macy. Jedną połowę dzieli się na tyle części, aby wystarczyło dla każdego przy stole. Druga połowa, zwana *afikomanem*, zostaje ukryta, później znajdują ją dzieci, aby spożyć wraz z dorosłymi na końcu posiłku. Jezus wziął środkową część macy na *afikoman*, która symbolizuje Jego śmierć. Stąd też podczas obecnej Eucharystii łamie się hostię, która jest przaśnym chlebem.

W słowach przy konsekracji chleba i wina użyte są także słowa ***Czyńcie to na moją pamiątkę***. Nawiązują one to Księgi Wyjścia: ***Dzień ten będzie dla was dniem pamiętnym i obchodzić go będziecie jako święto dla uczczenia Pana. Po wszystkie pokolenia – na zawsze w tym dniu świętować będziecie*** (Wj 12, 14). Słowo *pamiątka* ma wiele wspólnego z pamięcią, jednakże nie chodzi tu tylko o zwykłą pamięć, lecz pamiętanie wynikające z doświadczenia danego faktu. Izraelita miał tak pamiętać pierwszą Paschę jakby w niej osobiście uczestniczył. W liturgii katolickiej określa się ową pamiątkę jako *anamneza*. Każdy z nas ma tak pamiętać, jakby sam osobiście uczestniczył w pierwszej sprawowanej Eucharystia.

---

¹⁶ David Stern, *Komentarz żydowski do Nowego Testamentu*, s. 119.

Eucharystia sprawowana na każdym ołtarzu świata i w każdym czasie jest liturgią sprawowaną przez samego Jezusa, który sprawował ją w Wieczerniku.

Tym, który przypomina i pozwala uczestniczyć osobiście w Eucharystii jest Duch Święty.

Święty Paweł dodaje także, że *gdy czytają Mojżesza, zasłona spoczywa na ich sercach. A kiedy ktoś zwraca się do Pana, zasłona opada. Pan zaś jest Duchem, a gdzie Duch Pański – tam wolność* (2 Kor 3, 15-17). Duch Święty sprawia, że zasłona znaku opada i z *odsłoniętą twarzą wpatrujemy się w światłość Pańską jakby w zwierciadle; za sprawą Ducha Pańskiego, coraz bardziej jaśniejąc, upodabniamy się do Jego obrazu* (2 Kor 3, 18).

Duch Święty ma moc konsekrować chleb i wino, tak samo ma moc przemiany naszej grzesznej natury (wszelkich niewoli) w nowe życie, to jest w zmartwychwstanie. Ważne jest przychodzenie i przynoszenie do konsekracji naszych problemów, naszej śmierci. Kiedy nie uczestniczymy w Eucharystii w pełnym wymiarze to Duch Święty nie przemienia naszego życia. Uczta Eucharystyczna pozwala nam smakować oblubieńczego zjednoczenia z Jezusem Chrystusem w postaci komunii św. Jest to zjednoczenie tak doskonałe, iż każda cząstka Jezusa Eucharystycznego przepływa i dociera do każdej naszej komórki w naszym organizmie. Pytanie jest tylko zasadnicze: czy zasłona nie spoczywa na naszych sercach? Pragnienie Boga Emmanuela – Boga z nami w sposób najgłębszy dokonuje się właśnie w sakramencie Eucharystii: ***Pozostań z nami Panie*** (Łk 24, 29) – ***Nie zostawię was sierotami*** (J 14, 18).

Eucharystia ma także wymiar ofiary Jezusa Chrystusa, która się dokonała na Golgocie, dlatego też zamiana wina w Krew Jezusa, łamanie chleba, który staje się Ciałem Jezusa są znakami śmierci i całkowitej ofiary Jezusa dokonanej na krzyżu. Każdy chrześcijanin uczestniczy w ofierze swojego życia, która jest także trudem i cierpieniem. Ma jednakże możliwość złączenia swojej ofiary z ofiarą Jezusa Chrystusa i stawać się każdego dnia „synem w Synu”. Ostatecznie ofiara Jezusa ma swój finał w zmartwychwstaniu, które dokonuje się mocą Ducha Świętego. Ciało i Krew Jezusa Eucharystycznego jest prawdziwym pokarmem i siłą dla chrześcijanina w trudach pielgrzymowania oraz w realizowaniu swojego powołania. Psalmista wprost mówi: ***Człowiek chleb mocarzy spożywał*** (Ps 78, 25).

Pierwszy dzień**PRZYGOTOWANIE DO EUCHARYSTII**

Opis ustanowienia Eucharystii w Ewangeliach synoptycznych porusza prostotą i „dostojnością”, z jaką Jezus w wieczór Ostatniej Wieczerzy ustanawia ten wielki Sakrament. Istnieje pewien epizod, który w pewnym sensie jest preludium: „namaszczenie w Betanii”. Pewna kobieta, utożsamiona przez Jana z Marią – siostrą Łazarza, wylewa na głowę Jezusa flakonik „drogocennego olejku”. Jezus myśląc o zbliżającej się chwili swojej śmierci i złożenia do grobu, docenia namaszczenie, którego dostąpił jako zapowiedź tej czci, jakiej Jego ciało, nierozzerwalnie związane z tajemnicą Jego osoby, będzie godne także po śmierci.

Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 47

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do właściwego i owocnego przygotowywania się do Eucharystii.

Czas mój jest bliski; u ciebie chcę urządzić Paschę z moimi uczniami. Mt 26, 18

B. Studium Biblii

Przeczytaj J 12, 1-11; Łk 22, 7-14.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz ucztę w Betanii jako etap przygotowawczy do śmierci Jezusa, a tym samym do Eucharystii. Opisz postawę konkretnych osób (Marii, Judasza, Jezusa).

.....

.....

.....

2. Opisz przygotowania uczniów do Eucharystii.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Maria była wielkoduszna wobec Jezusa. W czym się wyraża twoja wielkoduszność wobec Jezusa? Co stanowi dla ciebie funt szlachetnego i drogocennego olejku nardowego (jest to ogromna wartość, którą mógłbyś ofiarować Jezusowi)?

.....

.....

2. Jak wygląda twoje przygotowanie do Eucharystii? Uczniowie musieli włożyć sporo trudu, aby przygotować salę na górze. Czy nie wchodzisz na Eucharystię z przysłowiowego „marszu”? Czy czytasz fragmenty Słowa Bożego na konkretną Eucharystię? Czy dajesz czas temu Słowu, aby w tobie „pracowało” jeszcze przed Eucharystią?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Od dobrego przygotowania zależy owocne przeżycie Eucharystii. Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś dobrze przygotowywał się do Eucharystii?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mk 14, 12-16.

Powiedzcie gospodarzowi: Nauczyciel pyta: Gdzie jest dla Mnie izba, w której mógłbym spożyć Paschę z moimi uczniami? Kto jest owym gospodarzem w waszym życiu udostępniającym salę na górze? Kto z ludzi pomaga wam w przeżywaniu Eucharystii?

Drugi dzień**USTANOWIENIE EUCHARYSTII**

W Ewangeliach synoptycznych rozwinięciem opowiadania jest wyznaczenie przez Jezusa zadania uczniom, którzy mieli „przygotować starannie” dużą salę „gdzie mogliby spożyć Paschę (por. Mk 14, 15; Łk 22, 12), oraz przekaz o ustanowieniu Eucharystii. Ukazując przynajmniej w zarysie niektóre „hebrajskie obrzędy” wieczerzy paschalnej, aż do hymnu „Hallel” (por. Mt 26, 30; Mk 14, 26), opis – chociaż z odmiennościami różnych tradycji – przekazuje w sposób zwięzły i uroczysty zarazem słowa Chrystusa wypowiedziane nad chlebem i nad winem, które On sam przyjął za konkretne znaki swego ofiarowanego Ciała i swej przelanej Krwi. Te wszystkie szczegóły zostały zapamiętane przez Ewangelistów dzięki praktyce „łamania chleba”, która zakorzeniła się już w pierwotnym Kościele.

Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 47

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do wejścia w tajemnicę ustanowienia Eucharystii.

To jest Ciało moje, które za was będzie wydane.

Łk 22, 19

B. Studium Biblii

Dokonał tego, za czym tęsknił; to wypełnił czego pragnął; to ogłosił, co przyrzekł: „Gorąco pragnąłem pożywać z wami tę Paschę, zanim będę cierpiał” (Łk 22, 15). Przystąpcie, przyjmijcie Mnie, proszę was, pożywajcie Mnie, bo chcę tego! Zębami ognia kruszcie moje kości, cielesnym językiem pijcie mą krew gorącą! To jest Ciało, na które patrzeć nie mogą aniołowie dla jego blasku. [...] Oto największa świętość, co uświęca serafinów w niebie. To jest owoc, po którego spożyciu Adam zapragnął stać się Bogiem.

Cyryllonas, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Zapowiedź i wypełnienie*, s. 202
Przeczytaj Łk 22, 14-20; 1 Kor 11, 23-27.

I. WIDZIEĆ

1. W jakich okolicznościach została ustanowiona Eucharystia.

.....

.....

.....

.....

2. Opisz poszczególne gesty podczas ustanowienia Eucharystii

a) chleb .....

.....

b) kielich .....

.....

c) dziękczynienie.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. W jaki sposób doświadczasz w swoim życiu słów Jezusa: *Gorąco pragnąłem spożyć tę Paschę z wami?* Czy doświadczasz owego gorącego pragnienia Jezusa, aby być z tobą?

.....

.....

2. *Wziął chleb i dzięki uczyniwszy połamał go.* Mamy być dobrzy jak chleb, mawiał brat Albert Chmielowski, aby każdy kto pragnie mógł ułamać tego chleba, którym jesteśmy. Jak zachowujesz się wobec tych, którzy pragną cię połamać (to w jakiś sposób musi boleć)?

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś był łamany, wydany i skazywany na śmierć tak jak Jezus, aby uczestniczyć w Jego zmartwychwstaniu?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się J 6, 32-40.

W jaki sposób Jezus Chrystus staje się dla was chlebem życia?

Trzeci dzień**PRZEMIANA DARÓW**

Gdy w Komunii św. przyjmujemy Ciało i Krew Chrystusa, przekazuje On nam także swego Ducha. [...] Kościół prosi o ten Boski Dar, źródło każdego innego daru, w epiklezie eucharystycznej. Czytamy, na przykład, w „Boskiej liturgii” św. Jana Chryzostoma: „Ciebie wzywamy, Ciebie prosimy i błagamy: ześlij swojego Ducha Świętego na nas i na te dary [...], aby stały się dla tych, którzy w nich uczestniczyć będą, oczyszczeniem duszy, odpuszczeniem grzechów, komunią z Duchem Świętym. [...] W ten sposób, przez dar swojego Ciała i swojej Krwi, Chrystus pomnaża w nas dar swojego Ducha, wylanego już w chrzcie świętym i udzielonego jako „pieczęć” w sakramencie Bierzmowania.

Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 17

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do ofiarowywania swojego życia, aby On mógł je przemieniać i oczyszczać.

Czyż nie wiecie, że ciało wasze jest świątynia Ducha Świętego, który w was jest, a którego macie od Boga.

1 Kor 6, 19

B. Studium Biblii

Przystąpcie i przyjmijcie Mnie, dzielcie na części i kosztujcie Mnie ukrytego pod postaciami. Dla zbawienia świata stałem się pokarmem i prawdziwym chlebem dla zaspokojenia głodu. Przystąpcie uczniowie i bierzcie Mnie! Pragnę spocząć na waszych rękach. Oto jestem tutaj, zupełnie prawdziwie, i wy Mnie spożywajcie zupełnie, prawdziwie! Nie tego spalą, kto mnie spożywa, ale tego, kto jest daleko ode Mnie. Mój ogień zadaje ból nie temu, kto Mnie spożywa, lecz temu, kto Mnie mija.

Cyryllonas, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan, Zapowiedź i wypełnienie*, s. 202

Przeczytaj Rz 8, 1-17.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz działanie Ducha Świętego w Jezusie Chrystusie.

.....

.....

.....

2. Opisz działanie Ducha Świętego w życiu chrześcijanina.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Jezus jako Mesjasz (Chrystus) był napełniony w całym swoim życiu Duchem Świętym. W Eucharystii przemiana chleba i wina także dokonuje się mocą Ducha Świętego. Czy przychodzisz na Eucharystię z konkretnymi słabościami i problemami, aby je poddać działaniu Ducha Świętego, który ma moc je przemienić tak jak chleb i wino? Z czym przyszedłeś ostatnio?

.....

.....

2. Podstawowe zadanie Ducha Świętego to przekonywanie ciebie, że jesteś dzieckiem Bożym. Każdorazowo dokonująca się ofiara Mszy Świętej jest tego pamiątką, w której uczestniczysz. Co przeszkadza ci w doświadczeniu, że Jezus oddał za ciebie życie, abyś był ukochanym dzieckiem Bożym? Przyzywaj Ducha Świętego!

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby Duch Święty przemieniał cię w czasie Eucharystii?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się 2 Kor 3, 17-18.

Czy pogłębia się w waszym życiu małżeńskim wolność, która jest znakiem działania Ducha Świętego?

To wam jeszcze rozkazuję, moi drodzy: Pamiętajcie o mych tajemnicach! Ta pamięć nie powinna ustać do końca świata! To, moi bracia, powinniście czynić po wszystkie czasy i pamiętać o Mnie. Pożywaliście me Ciało, nie zapominajcie o Mnie! Piliście moją Krew, nie przestańcie o Mnie myśleć! Niech trwa w Kościele ma zniosta pamiętka. Niech na całym świecie obchodzą tę Paschę. Niech się święci dzień dzisiejszy, błogosławiony, piękniejszy od innych. Niech w nim szukają ulgi wszyscy cierpiący. Niech w nim odetchną wszyscy uciskani. Niech w nim znajdą pociechę wszyscy udręczeni. Niech w nim wyjdą na wolność wszyscy uwięzieni.

Św. Efreem, w: *Eucharystia pierwszych chrześcijan. Zapowiedź i wypełnienie*, s. 204

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do wejścia w tajemnicę anamnezy (pamiętki) eucharystycznej.

Czyńcie to na moją pamiętkę.

Łk 22, 19c

B. Studium Biblii

Przeczytaj Wj 12, 1-14; Łk 22, 19-20.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz znaczenie (również w znaczeniu pamięci) Paschy dla Narodu Wybranego. Zwróć uwagę szczególnie na werset 14.

.....

.....

.....

2. Opisz czynności i gesty, które Jezus pragnie, aby były powtarzane i kontynuowane. Podaj symbolikę gestów.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Pamięć i pamiątka bardzo się zazębiają. Czy celebrowasz w swoim życiu pamięć o dobrodziejstwach, które ci Bóg uczynił? Człowiek z natury ma krótką pamięć. Czy wrzuciłeś to wszystko do przysłowiowego lamusa (rzeczy starych i niepotrzebnych) i potrzebujesz nowych bodźców i światowych podniet?

.....

.....

2. Eucharystia jest miejscem, w którym ty sam uczestniczysz w wydarzeniach cierpienia, śmierci i zmartwychwstania Jezusa (w całej tajemnicy paschalnej). Czy przeszedłeś przez zasłonę znaku i uczestniczysz w tych wydarzeniach Jezusa Chrystusa? Co ci przeszkadza w tym uczestnictwie?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, abyś w pełni uczestniczył w misterium Eucharystii?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mt 26, 26-30.

Czy uczestniczycie w Eucharystii wspólnie? Jakie znaczenie ma dla waszego życia małżeńskiego Eucharystia?

Piąty dzień**EUCHARYSTIA JAKO OFIARA**

Eucharystia przez swój ścisły związek z ofiarą na Golgocie jest „ofiarą w pełnym sensie”, a nie tylko w sensie ogólnym, jakby jedynie chodziło o zwykłe darowanie się Chrystusa jako pokarm duchowy dla wiernych, bowiem dar Jego miłości i Jego posłuszeństwa aż do ostatniego tchnienia (por. J 10, 17-18) jest przede wszystkim darem dla Jego Ojca. Oczywiście jest także darem dla nas, co więcej dla całej ludzkości, ale „głównie jest darem dla Ojca”: jest to tajemnica „ofiary, którą Ojciec przyjął, odwzajemniając bezgranicznie oddanie swego Syna, kiedy Ten stał się posłuszny aż do śmierci (por. Flp 2, 8), swoim Ojcowskim oddaniem – a był to dar nowego Życia nieśmiertelnego w zmartwychwstaniu.

Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 13

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do doświadczenia w Eucharystii ofiary Jezusa Chrystusa.

Wyszliście z mieczami i kijami jak na zbójcę, żeby Mnie pojmać. Lecz stało się to wszystko, żeby się wypełniły Pisma proroków. Mt 26, 55a. 56a

B. Studium Biblii

Przeczytaj Iz 52, 13-15; 53, 1-10; Mt 26, 57-68.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz cierpienia Sługi Pańskiego.

.....

.....

.....

2. Opisz cierpienia Jezusa związane z obecnością przed Wysoką Radą.

.....

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. Czy przyzwyczałeś się do stale przypominanej męki Jezusa? Jak reagujesz na cierpienia i śmierć innych osób?

.....

.....

.....

2. Czy prawda, w którą wierzysz jest prawdą nawet wówczas, gdy czekają cię szykany i cierpienie? Jak się wówczas zachowujesz?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby nie spowszedniała ci ofiara Jezusa Chrystusa na krzyżu?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Mt 26, 47-56.

Przyjacielu, po coś przyszedł? Czy towarzyszy wam postawa przyjacielska wobec osób, które zachowują się wrogo, a może przyjmują postawę lekceważącą i obrażającą wobec was (np. wasze dzieci)?

Szósty dzień**EUCHARYSTIA JAKO UCZTA**

Nie ulega wątpliwości, że najbardziej oczywistym wymiarem Eucharystii jest uczta. Eucharystia narodziła się w wieczór Wielkiego Czwartku w kontekście wieczerzy paschalnej. Dlatego w jej strukturę wpisany jest sens uczy: „Bierzcie i jedzcie... Następnie wziął kielich i... dał im mówiąc: Pijcie z niego wszyscy” (Mt 26, 26-27). Ten aspekt dobrze wyraża relację komunii, którą Bóg pragnie nawiązać z nami i którą my sami winniśmy rozwijać w naszych wzajemnych stosunkach.

Jan Paweł II, *List apostolski Mane nobiscum Domine*, nr 15

A. Modlitwa poranna

Przyzywaj Ducha Świętego, aby uzdolnił cię do uczestnictwa w uczcie Eucharystycznej.

Na sześć dni przed Paschą Jezus przybył do Betanii, gdzie mieszkał Łazarz. Urządzono tam dla Niego ucztę. Marta posługiwała, a Łazarz był jednym z zasiadających z Nim przy stole. J 12, 1a. 2

B. Studium Biblii

Nawet jeżeli logika „uczy” budzi rodzinny klimat, Kościół nigdy nie uległ pokusie zbanalizowania tej „zażyłości” ze swym Oblubieńcem i nie zapominał, iż to On jest także jego Panem. A „uczta” pozostaje zawsze ucztą ofiarną, naznaczoną krwią przelaną na Golgocie. Uczta eucharystyczna jest prawdziwie ucztą „świętą”, w której prostota znaków kryje niezmierną głębię świętości Boga.

Jan Paweł II, *Ecclesia de Eucharistia*, nr 48

Przeczytaj Mt 22, 1-14; J 12, 1-11.

I. WIDZIEĆ

1. Opisz ucztę wydaną przez króla oraz zaproszonych gości.

.....

.....

.....

2. Opisz ucztę w Betanii.

.....

.....

.....

II. OSĄDZIĆ

1. *Przyjacielu, jakże tu wszedłeś nie mając stroju weselnego?* Strój weselny symbolizuje stan łaski uświęcającej. Jakie sytuacje sprzyjają w twoim życiu utracie stroju weselnego? Czy rozwija się w twoim życiu stan łaski uświęcającej przez wzrastanie wiary, nadziei i miłości?

.....

.....

2. Czy uczestnictwo w uczcie Eucharystycznej sprawia, że jesteś hojniejszy dla Jezusa, który jest obecny w drugim człowieku? Czy dostrzegasz Jezusa w drugim człowieku?

.....

.....

.....

III. DZIAŁAĆ

Co domaga się zmian w twoim sercu, aby uczta Eucharystyczna była dla ciebie wzmocnieniem sił wewnętrznych jak i zewnętrznych?

.....

.....

.....

C. Modlitwa małżonków

Podzielcie się Łk 15, 22-32.

Czy doświadczacie, że uczta Eucharystyczna jest wyprawiana specjalnie dla was, bo jest to uczta radości z odnalezienia tego co się w waszym życiu zgubiło?

